

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sž/30/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200212
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014200212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : Q., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, C., proti žalovanému : Krajská prokurátúra v Žiline, Moyzesova 20, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. Ei 38/2013-4 z 19. novembra 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/16/2014-23 zo dňa 1. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/16/2014-23 zo dňa 1. apríla 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, nakoľko žalobca žiadal, aby súd vo svojom rozhodnutí sám sprístupnil žalobcovi žiadané informácie ohľadne všetkých rozhodnutí prokurátora ako aj obžalobných návrhov v trestných konaniach vedených proti obvinenému J., čím posunul súd do pozície osoby povinnej sprístupňovať informácie (žalovaného). Krajský súd mal za to, že v preskúmvacom konaní súd nemôže rozhodnúť o návrhu (žalobe), ktorým sa žalobca domáhal sprístupnenia informácií priamo súdnym rozhodnutím, čo piata časť Občianskeho súdneho poriadku neumožňuje a vzhľadom na obsah žaloby (§ 41 ods. 2 O.s.p.) bol krajský súd povinný z tohto rozsudového návrhu vychádzať. Krajský súd ďalej v odôvodnení uznesenia poukázal na to, že žalobca v žalobe riadne uviedol petit žaloby; žaloba obsahovala túto esenciálnu náležitosť v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p., preto nebol daný postup na odstraňovanie vád žaloby. Krajský súd mal za to, že je viazaný takto formulovaným rozsudovým návrhom, ktorý nie je možné ďalej opravovať vzhľadom na jeho jednoznačnosť, preto ani nevyzval žalobcu na odstránenie vád žaloby, keďže z procesného hľadiska žaloba vady nemala. Skutočnosť, že rozsudový návrh je v rozpore s platnou právnou úpravou piatej časti O.s.p. nie je vada, spočívajúca v nezrozumiteľnosti, nesprávnosti či neúplnosti žaloby (§ 43 ods. 1 O.s.p.) ale vada spočívajúca v nedostatku procesnej podmienky konania (§ 103 O.s.p.), ktorú nie je možné opraviť vzhľadom na jednoznačnosť rozsudového návrhu odstrániť. Prihliadnuc na zásadu hospodárnosti súdneho konania krajský súd usúdil, že nie je potrebné vyzvať žalobcu na predloženie plnej moci pre právneho zástupcu, ktorý by ho v konaní zastupoval, keďže nedostatok tejto procesnej

podmienky sa nedá odstrániť žiadnym následne vykonaným procesným úkonom ani zo strany právneho zástupcu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje v celom rozsahu za nesprávne a nezákonné. Poukázal na to, že v petite žaloby je doslovne uvedené, že sa domáha vydania takého súdneho rozhodnutia, ktorým mu budú žiadané informácie sprístupnené. Mal za to, že zo žaloby je dostatočne zrejmé, že krajský súd neposúva do pozície povinnej osoby a ani od neho nepožaduje sprístupniť informácie, ktoré ani nemá k dispozícii, ale sa domáha preskúmania rozhodnutia správneho orgánu - v danom prípade rozhodnutia krajského prokurátora v Žiline. Ďalej uviedol, že i keď sa dá slovné spojenie „vydanie takého súdneho rozhodnutia, ktorým budú žiadané informácie sprístupnené“ vykladať a ponímať rôzne, je nepochybné (aj vzhľadom na obsah žaloby), že v danom prípade ide o uloženie povinnosti povinnej osobe sprístupniť požadovanú informáciu. Tiež uviedol, že sa domnieva, že ak Krajský súd v Žiline mal nejasnosti vo veci, mal žalobcu vyzvať na odstránenie väd žaloby ako aj na predloženie plnej moci pre právneho zástupcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z predloženého spisu súdu prvého stupňa odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a správnosti rozhodnutia krajského prokurátora v Žiline č. k. Ei 38/2013-4 zo dňa 19. novembra 2013. K žalobe pripojil rozhodnutie, preskúmania zákonnosti ktorého sa domáha (rozhodnutie krajského prokurátora v Žiline č. k. Ei 38/2013-4 zo dňa 19. novembra 2013), rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako aj rozhodnutie GP SR v podobnom prípade.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak ide o podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odošle súd uznesenie do 60 dní od doručenia takéhoto podania.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

V konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov sú predmetom prieskumu rozhodnutia, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v správnom konaní nadobudli právoplatnosť. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca sa nedomáhal preskúmania takýchto rozhodnutí

a preto konanie zastavil.

Žalobca v žalobe uviedol, že sa domáha preskúmania zákonnosti a správnosti rozhodnutia krajského prokurátora v Žiline č. k. Ei 38/2013-4 zo dňa 19. novembra 2013. Z obsahu žaloby je zrejmé (s poukazom na zákonnú úpravu ustanovenia § 250 ods. 4 O.s.p., podľa ktorej pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni), že žalovaným správnym orgánom je Krajská prokuratúra v Žiline. Vzhľadom na obsah žaloby, citovanú zákonnú úpravu ako aj ako aj na zákonnú úpravu v ustanovení § 2 (Povinné osoby) zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) nebol správny postup krajského súdu, ktorý bez toho, aby v konaní aplikoval § 43 ods. 1 O.s.p. a vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby, konanie zastavil, a to aj napriek tomu, že žalobca pripojil k žalobe rozhodnutia správnych orgánov prvého aj druhého stupňa. Krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že súd je viazaný petitom žaloby. Z celého textu žaloby, ako aj z pripojených príloh k žalobe sa však možno domnievať, že žalobca sa domáha preskúmania zákonnosti a správnosti rozhodnutia krajského prokurátora v Žiline č. k. Ei 38/2013-4 zo dňa 19. novembra 2013, ako to výslovne uviedol na prvej strane žaloby v označení veci aj v prvom odseku textu žaloby.

Ak mal krajský súd pochybnosti, čoho sa žalobca podanou žalobou domáha, tieto pochybnosti bolo potrebné odstrániť v súčinnosti so žalobcom, resp. s jeho právnym zástupcom, krajský súd však takto nepostupoval. Skutočnosť, že vady žaloby je potrebné odstraňovať aj v správnom súdnictve, vyplýva aj z ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p., ktoré oprávňuje súd zastaviť konanie v prípade, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil.

Z uvedených dôvodov nebolo možné podľa názoru najvyššieho súdu aplikovať v danej veci postup podľa § 103 a § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.

Preto bolo potrebné napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd v súčinnosti so žalobcom ustáli presne, čoho sa žalobca domáha a až následne potom posúdi, aj po splnení ďalších zákonných podmienok na konanie, vrátane ustanovenia § 250a O.s.p., či o návrhu žalobcu možno konať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.